

ΕΙΣ ΜΥΡΙΑΝΘΟΥΣΗΝ

(Καθυστερήσαν)

Ἄν τὴ ψυχὴ σου θές νὰ σώσης

Κι' ἀπὸ τὸ "Ἄστυ νὰ γλυτώσης.

Ἐν μόνον μέσον εἶν' σῶτήριον

καὶ θὰ στὸ 'πῶ μὲ τὰ σωστά μου :

— Πάρ' τὰ βρεμμένα σου, παπᾶ μου,

καὶ ἔλαγε εἰς μοναστήριον!

"Αρλετ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ

Ἦρχισαν νὰ γίνωνται ψυχρά, ὡς αἱ κυμαθίδες τῆς ὁποίας διδάσκουσιν ἀπὸ τοῦ θεάτρου τῆς «Εὐτέρπης». Ἡ μεταβολὴ αὕτη τοῦ κaireῦ καὶ ἡ ἐπιμονὴ τῶν θεατῶν νὰ συρρέωσι καθ' ἑκάστην εἰς ὑπαιθρίους διασκεδάσεις δεικνύει καὶ τοῦτο, ὅτι δὲν ἐκληρονομήσαμεν παρὰ τῶν προγόνων μας ὅλα τὰ πλεονεκτήματά των. Ἐκεῖνοι ἐπληρῶνοντο διὰ ν' ἀκούωσι τὰ δράματα τοῦ Σοφοκλέους καὶ ἡμεῖς πληρῶνομεν δι' ν' ἀκούωμεν τὰ δράματα τοῦ Δ' Ἐννερού. Ἐὰν ἔζων ἐκεῖνοι σήμερον θὰ ἐπληρῶνον διὰ νὰ μὴ τὰ ἀκούωσι. Νομίζομεν, ὅτι εἶνε ἀκούοντως ψυχρὸς ὁ καιρὸς, κ. Ταβουλάρη, ὥστε νὰ μᾶς δώσετε τὴν Ἀνδρομίδα... καὶ νὰ παύσετε.

Ἐφ' ὅσον κατέρχεται ἡ θερμοκρασία ἐπὶ τοσοῦτον καὶ οἱ ἄνθρωποι κατέρχονται ἐκ τῶν Στύλων εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας. Οἱ θαμῶνες τοῦ «Ἀντροῦ τῶν Νυμφῶν» πρῶτοι αἰσθανθέντες τὴν ἀτμοσφαιρικὴν μεταβολὴν ἀφῆκαν εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ καὶ Κωστάκη καὶ Jane d'Arras, αὐτοὶ δὲ ἀψήφουντες τοὺς κινδύνους ἀνῆλθον εἰς τὸ παράπηγμα τοῦ «Αἴφελ» καὶ ἐκεῖθεν ρίτπουσι συγκινητικὰς κραυγὰς πρὸς τὸ ἀκροατήριόν των, τὸ ὅποιον ἀρχίζει πάλιν νὰ ἐξογκοῦται. Ὡς ἀπλοὶ χρονογράφοι ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὁ θίασος τοῦ Κωστάκη ἀπώλεσε σημαντικὸν μέλος, τὸ ὅποιον κατὰ ἱατρικὰς ἐκθέσεις εὔρε τὸν θάνατον ἐκ τῆς... ἱστορικῆς σαρίδας.

Σχεδὸν ἀπέναντι τοῦ θεάτρου «Αἴφελ» καὶ ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς καπνίζοντος λύχνου ἠκούετο φωνὴ κήρυκος ἐνθουμίζουσα ὀριστικὴν διάλυσιν καταστήματος :

— Ὅριστε, κύριοι, εἰς τὸ ἀξιοπερίεργόν θέαμα... κεφαλὴ ἀσώματος... ὁμιλεῖ καὶ ἀπαντεῖ.

Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ἡ ὑποδοχὴ ἥς ἔτυχεν ἡ κεφαλὴ αὕτη δὲν ἦτο πολὺ ἐνθαρρυντικὴ καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὰ ἴδια ροδουμένη μὴ πάθῃ καταρροὴν μᾶλλον ἐκ τῆς ψυχρότητος τῆς ὑποδοχῆς ἢ ἐκ τῆς ψυχρότητος τοῦ καιροῦ.

Κατὰ πληροφορίαν συμπολιτευομένου τ' ἀνωτέρω περὶ τῆς κεφαλῆς ταύτης δὲν εἶνε ἀκριβὴς. Ἐτυχεν ἐνθουσιώ-

δους ὑποδοχῆς, ἀλλ' ὁ κάτοχός τῆς εὔρε μεγαλειότερον κέρδος καὶ τὴν ἐπώλησε πρὸς χρῆσιν τῆς ἀκεφάλου ἀντιπολιτεύσεως.

Θὰ ἐνθυμεῖσθε ἔλοι ὅσοι ἐχρηματίσατε μαθηταὶ Ἑλληνικῶν Σχολείων εἰς ὁποῖαν κατάστασιν οἱ διδάσκαλοι τῶν ἱερῶν μαθημάτων παρουσίαζον τὸν Παράδεισον. Εἰρήνην ἐβασίλευεν ἐν αὐτῷ καὶ τὰ ζῶα ὅλα ἐξημερωμένα πρὸ τῶν ποδῶν τῶν πρωτοπλάστων ἐφέροντο πρὸς ἄλληλα ὡς νὰ εἶχον ἀναγνώσει τὸν τελειότερον ὁδηγὸν τῆς συμπεριφορᾶς. Ἀφ' οὗτο ὁμοῦς ὁ Παράδεισος μετεβλήθη εἰς... θέατρον, ἀφ' οὗτο τὸν κατέλαβον ἐξ ἀπίνης γερμανίδες, αἰτινες ἔτρωγον παρὰ πᾶσαν παραγγελίαν τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν, τὰ πράγματα μετεβλήθησαν. Τὰ ἡμέρα ζῶα ἐγένοντο ἄγρια θηρία καὶ ἀνεχώρησαν, ἀφήσαντα ἐλεύθερον τὸ στάδιον τῶν βρυχηθμῶν καὶ ὠρυγμῶν εἰς τοὺς Ἑλληνας ἡθοποιούς. Ἡ ἐκρυθμὸς αὕτη κατάστασις, ὡς ἦτο ἐπόμενον, δὲν ἠδύνατο νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ καὶ πρῶτος ἔδωκε τὸ σύνθημα τοῦ status quo ante ὁ δραματογράφος τῆς «Λεϊλάς» διὰ τῆς παροιμιώδους ἀρκτου. Ὁ κ. Βόλπη ἀπετελείωσε τὸ ἔργον καὶ ἤδη ὁ Παράδεισος ἐπληρώθη καὶ πάλιν ἐξ ὅλων τῶν τετραπόδων.

Εἰδήσεις σοβαροτάτης.

Διατί ἦλθεν ὁ κ. Βόλπη μετὰ τῶν σοφῶν τετραπόδων του ; Ὁ κ. Καλαποθάκης διέδωκεν, ἢ μᾶλλον ἔγραψεν, ὅτι θὰ πλουτίσῃ τὴν ναυοῦ ἑλληνικὴν φιλολογίαν με ἔργον ἀληθῶς πρωτότυπον. Ὁλόκληρον τὸ βασίλειον τῶν ζώων θὰ ἔχῃ ἐναργὸν μέρος εἰς αὐτὸ μὴδὲ τοῦ συγγραφέως ἐξαιρουμένου.

Λοιπὸν ;

Ὁ κ. Βόλπη ἔφερε τὸν θίασον τοῦ παρασκευαζομένου τούτου δράματος.

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ «Πολίτου» :

«Διαδίδεται ὅτι φέε νύκτωρ ἔλαβε χώραν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀπαγωγὴ Ἰταλίδος τινὸς ἐκ τῆς αἰκίας εὐρισκουμένου τοῦ συζύγου αὐτῆς ἐργαλάτου ὄντος τῆς ὁδοῦ τοῦ σιδηροδρόμου ἐν Μεσολογγίῳ. Περὶ τὸ λυκαυγὲς τῆς σήμερον ἀφέθη ἐλευθέρᾳ. Ἡ τοπικὴ ἀρχὴ ὀφείλει κμέσως νὰ ἐπιληφθῇ ἐξετάσεων καὶ ἀνεύρη τοῦ ἀπαγωγέως καὶ καὶ συλλάβῃ τούτους καθόσον ἡ ὑπόθεσις αὕτη θέλει φέρεi χαρακτῆρα διεθνή».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ἡ ὑγεία τῆς πόλεως μας βαίνει ἐπὶ τὰ χεῖρου, ἔνεκα τῆς μὴ ἐπιβλέψεως τῶν ἀρμοδίων, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου».

*

Ἐκ τοῦ «Ἀγελώου» :

«Οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ μας ὅσοι δὲν μᾶς ἐπληρώσαν τὴν συνδρομὴν των τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ συνεπῶς καὶ τοῦ ἐνεστώτος, παρκακλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν

ἀμέσως διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ « Ἀχελώου » ἣν ἔχει ἡ σύζυγος αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀπουσίαν του, ἄλλως νὰ δηλώσωσι τὴν ἀδικὸν ἀρνήσιν των διὰ νὰ παύσωμεν ἐλπίζοντες ἐξ αὐτῶν ».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

« Παράκληται ὁ εὐγενὴς ἔμπορος κύριος Σωτ. Β*** νὰ μὴ μᾶς στενοχωρήσῃ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν καὶ θὰ τῷ ὀφείλομεν ἀπειρὸν εὐγνωμοσύνην. Ἡ σύζυγος ἡμῶν εἶνε λίαν φιλότιμος καὶ δέον ὥπως μὴ τὴν ἐνοχλήσῃ ἕως νὰ ἐπανακάμψωμεν. Καὶ τοῦτο διότι φοβερὸν ἐπιτίμιον ἐλάβομεν παρὰ τῆς συζύγου ἡμῶν ».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

« Τῷ εἴπομεν δὲ, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ μεταβῶμεν εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῶν, διότι ἐὰν κάμωσιν ἡμῖν ἀντικείμενον θὰ ᾔνε φοβερὸν ἡμῖν, καὶ τότε πονῶν οὗτος ὥπως μᾶς ἴδῃ ἀγκυπημένους, ἔγραψεν αὐτοῖς ἐπιστολὴν καὶ ἔδωκε ταύτην τῷ ἀγωγιάτῃ, ὥπως πρὸ τῆς ἀφίξεως ἡμῶν εἰς Περαιτὶν τὴν ἐγχειρίσῃ αὐτοῖς, καὶ οὕτω διερχομένους ἔξωθεν τῆς « Κοῦλινξ » διότι ἀλλοχρόθεν δὲν ἠδυνάμεθα νὰ διέλθωμεν, μᾶς προσκαλέσασιν εἰς τὸν κοινὸν αὐτοῖς καὶ ἡμῖν οἶκον τοῦτον ».

*

Ἐκ τοῦ Φαρῶ :

« Ἀλλὰ, νομιζομεν ὅτι ἐλησμονήσαμεν τὰ ὠραιότερα περιδέρια, δι' ὧν πρέπει νὰ στολίσῃτε τὸν πολέμοχθον ἔπαινον τῶν ἐργασιῶν σας ».

Ρενεσσυχήντη

ANBY ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Ἀνυπομόνῳ. Δὲν γνωρίζομεν πότε θ' ἀρχίσῃ καὶ τίνας εἶνε οἱ... δημιουργοί. Ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν κόσμον εἰς ἑξ ἡμέρας καὶ βλέπομεν δὲ πῶς τὸν ἔκαμε φαντασθῇτε τώρα πῶς θὰ τὸν κάμουν αὐτοὶ εἰς 24 ὥρας. Εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας καὶ τὸ ρητὸν « ἡ σιγὴ φέρει... κόσμον ». — Πεισιστράτῳ. Ὁ ὁμώνυμός σας ἦτο τύραννος τῶν Ἀθηνῶν καὶ σὺ εἶσθε... ἰδιὸς μας. Ὅταν λαμβάνωμεν ποιημὰ σας ἀμέσως κάμνομεν τὴν σκέψιν : διατί σήμερον νὰ μὴ ὑπάρχουν τυραννοκτόνοι ; — Συνδρομητῇ Χ. Ἀλ. Κάϊρον. Ἐλήφθησαν καὶ οἱ εὐχαριστοῦμεν. — Θαυμαστῇ Ἀστεος Πατρὰς. Τα πολλὰ θαυμαστικά σας διὰ τὸ τάλαντόν μας συνεκίνησαν τὴν καρδίαν ὁλοκλήρου τῆς συντάξεως καὶ τῆς διεύθυνσεως. Μία ὅμως ἰδέα ἔλθεν εἰς τὸν νοῦν μας : Τὸ τάλαντόν εἰς τὴν ἀργαιότητα εἶχε ἑξ χιλ. δραχμὰς καὶ σήμερον μόλις ἀγοράζεται μὲ... 20 λεπτά. — Ἐνῶ Λονδίνον. Διὰ νὰ μάθωτε τὴν καθαρεύουσαν ἐλληνικὴν πρέπει ν' ἀναγινώσκητε τὸν « Φανόν », τὸν « Ἀχελῶον » τὸν « Σύλλογον » ἢ τὴν ἡμέτερον συνεργάτην « Ρακοςυλλέκτην ». — Α. Ω. Σθρον. Θὰ γίνῃ κατὰ τὸ θέλημά σου. Ὅχι μόνον μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ « Ἀστεος », ἀλλὰ καὶ μὲ πνεῦμα νὰ ψάλλῃ. — Ἐπιδόξῳ συγγραφεῖ. Μᾶς εἶπεν εἰς μαθητὴς τοῦ γυμνασίου, ὅτι ὁ Massillon λέγει κάπου : « Les conseils agréables sont rarement des conseils utiles », ὅπερ σημαίνει ἐν παραφράσει : « Ἐὰν σὰς προτρέψωμεν νὰ ἐξακολουθήσῃτε γράποντες δὲν θὰ σὰς εἶμεθα πολὺ ὠφέλιμοι ». Θραύσατε τὸν κάλαμον, ἀπὸ τοιαύτην θυσίαν ἔκαμε καὶ ὁ κ. Δούνης. — Σόφῳ. Ἐνταῦθα. Μανθάνομεν θετικῶς, ὅτι εἶνε τυπογραφικὸν λάθος καὶ ὅτι λείπει εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ γράμμα : π. Δι' ἄλλαι ἐξηγήσεις τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσεως εἶνε ἀνόητοι. — Π. Χ**. Ἐνταῦθα. Ὁ Ρέντζος εἶνε ζῶν διπλὸν ἄπτερον (κατὰ τὸν Πλάτωνα)... ἀλλ' ὅταν ἔχῃ νὰ πληρώσῃ κάμνει πτερά καὶ φεύγει μὲ τὰ τέσσαρα. — Νίκῳ. Ἀναγνωρίζομεν τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας σας, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιστρέψωμεν τὰ χειρόγραφα. Ὡς βλέπετε τὸ ζήτημα τοῦ Κτηματολογίου μένει ἀκόρη ἐκρεμὲς.

ΒΙΒΛΙΑ

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΜΕΘΑ ΕΠ' ἙΤΥΧΕΙΣ. Διατί ; ἐρωτήσατε τὸν κ. Κ. Σκόκον ἢ μᾶλλον ἀναγνώσατε τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον κομψῶς ἐκδοθεῖσαν εἰς ὀλιγοσελίδων βιβλίον ἐκ τῶν καταστημάτων Ἀνέστη, Ἡωσταντινίδου κοινωνιολογικὴν τοῦ μελέτην. Ὁ συγγραφεὺς μετὰ χαριέσσης ελαφροτήτος καὶ γοργότητος πραγματεύεται τὸ βαθύτατον αὐτὸ φιλοσοφικὸν θέμα. Πιθανόν πολλοὶ ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν του νὰ μὴ συμφωνήσωσιν εἰς τὸ τέλος μετὰ τῶν ἰδίων τοῦ συγγραφέως, ὅλγοι ὅμως δὲν θὰ ὁμολογήσωσιν, ὅτι διέλθον εὐχαρίστως τὴν ὁρὰν των ἀναγνώσαντες τὴν μικρὰν πραγματείαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὑπὸ Ηλία Πετρούλια. Ἀθῆναι 1889.

Ἡ γραμματικὴ θεωρεῖται ἐν γένει βιβλίον φορτικὸν καὶ ἄχαρ' καὶ ὅμως εἰς τὴν κατάστασιν ἰδίως ἐν ᾗ εὐρίσκεται ἡ γλῶσσά μας, μία καλὴ γραμματικὴ εἶνε πολὺτιμος ἐκδοὺς γινόμενη πρὸς τὴν κοινωνίαν. Τοιαύτην ἐκδοὺς ποσφέρει μὲ τὴν ἀνωτέρω προσφάτως ἐκδοθεῖσαν γραμματικὴν τοῦ ὁ φιλόπνοος κ. Πετρούλιας συντάξας καὶ ἐκδοὺς δικαστικὸν βιβλίον εὐμέθοδον, εὐληπτόν ὅχι φόβητρον τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ χρησίμον εἰς αὐτοῦς βοηθῆμα πρὸς κατανόησιν τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς τέχνης τοῦ λόγου, ἄξιον διὰ τοῦτο πάσης ἐμφυχέσεως.

ΛΟΓΟΣ ἐκφωνηθεὶς τῇ 7 Ἰουνίου ε. ε. ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ Χ. Διοσχορίδου κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐξετάσεων τοῦ ἐν Ἀθῆναις ὁμονύμου Λυκείου.

Ὁ κ. Διοσχορίδης πραγματεύεται μετ' ἐπιστημονικῆς ἐμβριθείας καὶ μετὰ παρησίας θέμα σπουδαιότατον καὶ ζωτικώτατον, τὸ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι. Ὁ ρήτωρ κατέχειται ὑπὸ τῆς ιδέας, ὅτι μετὰ τὸν αἰετίζον Κυβερνήτην Καποδίστριαν, ὅστις ἐπαγείρησε τὴν βαθμίδα καὶ ἐλλογον ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν τοῦ ἔθνους, ἠκολούθησαν ὅσον σχολικὴν σχετικῶς πρὸς τὴν δημοσίαν ἐκπαιδεύσιν, ἰδίως καθόσον ἀφορᾷ τὴν μεσαιῶν. Ἡ σύντομος πραγματεία αὕτη εἶνε ἀξία μελέτης, διότι πολλὰς ἀναμολογεῖ ἀληθείας. Δεόν ὅμως νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶνε ἀπλόον, ἀλλὰ πολυσύνθετον, σχετικὸν δὲ μάλιστα πρὸς τὴν ἰδιόζουσαν θέσιν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους.

Μίαν ἀλήθειαν πρὸ πάντων διατυπωμένην παρὰ τοῦ διακεκριμένου διευθυντοῦ ἀπαζόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ θεωροῦμεν αὐτὴν ὡς τὴν βάσιν τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους. Ἡ πολιτεία δεόν νὰ ἐπιστήσῃ ὅλην αὐτῇ τὴν μέριμναν ἐπὶ τῶν σχολείων τῶν πτωχότερων κλάσεων τοῦ λαοῦ, ἐν ἄλλοις λόγοις πρέπει νὰ ὀργανώσῃ διὰ μεγίστων ὑλικῶν θυσιῶν τέλειον σύστημα δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καθολικῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς, διὰ τε τα ἄρρητα καὶ τὰ θήλια, οἰκοδομοῦσα τὰ κατάλληλα κατὰ στήματα ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους, ἐφοδιάζουσα αὐτὰ δι' ὅλων τῶν χρησίμων ἐπιπλῶν καὶ ὀργάνων τῆς ἐκπαίδεως, καὶ καταρτίζουσα τὸ κατάλληλον προσωπικόν. Ἰδοὺ ἔργον κολοσιατὸν, τοῦ ὁποῦ μετὰ ἐξελκυστικῇ πολιτικῶν βίον οὕτε τὰς βάρεις ἐθέσαμεν εἰσεῖτε.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεσαιῶν ἐκπαιδεύσιν, ἦτοι τὸ ἔργον ἐν γένει τῶν γυμνασίων καὶ τῶν ἀντιστοίχων παρθεναγωγείων, ὁ κ. Διοσχορίδης πιστεύει, ὅτι τοῦτο ἔπρεπε ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Τὸ καθ' ἡμᾶς φρονοῦμεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δεόν νὰ βαδίσῃ ἐκ παραλλήλου μετὰ τῇ γυμνασίῳ τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅσῳ τὰ τελευταῖα ταῦτα νὰ ὀργανισθῶσι κατὰ τὸν πρακτικώτερον ὅσον λέγει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ κ. Διοσχορίδης εἶνε ἐν γένει ὀρθά, καὶ σύμφωνα πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης σήμερον παραδεδομένα. Ἐν Ἑλλάδι ὅμως διερχόμεθα ἐποχὴν μεταβατικὴν, καθ' ἣν ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἶνε εἰσαὶ ἀνεπαρκής. Ὁ χρόνος μόνον θέλει ἐπιφέρει τὰς χρησίμους μεταρρυθμίσεις βαθμίδων καὶ κατ' ὀλίγον.

Αἱ προλήψεις αἱ κρατούσαι ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν, ὥς ἀναφέρει ὁ κ. Διοσχορίδης, εἶνε ἀποτελέσματα περιστάσεων ἱστορικῶν. Δὲν ἐξαλείφονται διὰ μιᾶς καὶ κατὰ βούλησιν.

Ἐν τούτοις ὀρείλομεν κατὰ πεποιθήσιν νὰ συστήσωμεν τοῖς συμπολίταις ἡμῶν τὸ πρότυπον ἀληθῶς Λυκείου τοῦ κ. Διοσχορίδου, λογίου ἀληθῶς καὶ φιλανθρώπου, ὅπως ἐξέτιμήσαν αὐτὸν πάντες οἱ νοήμονες γονεῖς, οἱ ἐμπιστευθῆντες τὰ τέκνα των εἰς τὸν ἀληθῶς ἱκανὸν τοῦτον παιδαγωγόν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Κ. ΔΙΟΣΧΟΡΙΔΟΥ

Γίνεται γνωστὸν τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τοῦ Λυκείου ἤρξαντο καὶ ἐξακολουθοῦσι καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 9—12 π. μ. καὶ ἀπὸ 2—6 μ. μ. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος τοῦτο χάριν τῶν μαθητῶν τῆς τρίτης τάξεως προστίθεται καὶ τετάρτη τάξις, ἐν ᾗ διδάσκει καθηγητὰ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα παρ' ἡμῖν φερόντων ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ, ὧν οἱ πλείστοι εἰσι καθηγητὰ τοῦ Πανεπιστημίου.

Διὰ τοὺς βουλομένους νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν σχολὴν κατηρτίσθῃ ἰδιαίτερον τμήμα, περιλαμβάνον πάντα τὰ ἐν τῷ προγράμματι τοῦ Λυκείου διδασκόμενα μαθήματα.

Ὁ Διευθυντὴς
Χ. ΔΙΟΣΧΟΡΙΔΗΣ